

Tarih: 19 Mayıs 80 pazartesi

TKP'nin SESİ: Günlük yayın programı

İç haberler:

Yazan: Zy. Spiker: D.

1. Demireller, Türkeşler 19 Mayıs'da anti-komünizm yaptılar
2. İGD yöneticileri serbest bırakıldı
3. Faşist saldırılar
4. Kayseri'de Ecevit'in konuşması
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.
- 12.
- 13.
- 14.
- 15.

Kısa yorum:

Yazan: Ö. Spiker: N.

Başlığı: Türkiye yeni NATO masraflarını yüklenmeye cesaret edemiyor

Konusu:

Dış haberler:

Yazan:

Spiker:

- 1.
2. yok
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.

Dış Yorum:

Yazan:

Spiker:

Başlığı:

yok

Konusu:

~~XOORUM:~~

Yazan:

Spiker: N. / Öm.

Başlığı: Bilen yoldaşın MK Plenumunda okuduğu Politik Büro raporunun

Konusu: devamını

Haberler

---Demireller,Türkeşler 19 Mayıs'da anti-komünizm yaptılar:

Ülkemizin ulusal bağımsızlığını satanlar,ABD emperyalistleriyle ikili kölelik anlaşması imzalayanlar,ulusal kurtuluş savaşımızda önemli bir günleme olan 19 Mayıs'da yine anti-komünizm yaptılar.Ulusal bağımsızlığımızın gerçek savunucuları komünistler,ilerici,yurtsever güçler binlerce yurtsever gencin katilleri~~xxx~~ olan Demirellerin,^{faşist}Türkeşlerin 19 Mayıs'da sözü yoktur.Vatan satıcıları,her zaman olduğu gibi anti-komünizmin ardına gizlenmeye çalışıyor,dediler.

19 Mayıs-gençlik ve spor bayramı,ulusal bağımsızlığımızı savunduk-ları için bugün işkenceler altında inletilen,zindanlarda çürütülen yurt-sever gençlerimize,emekçi halkımıza kutlu olsun.Yeniden ulusal bağımsız-lığımızı kazanana kadar savaşımız sürecektir.

---İGD yöneticileri serbest bırakıldı:

16 Nisan günü gözaltına alınan ve ağır işkencelerden geçirilen İlerici Gençler Derneği yöneticileri serbest bırakıldı. İstanbul sıkıyö-
bu
netim mahkemesinin/kararı, ilerici gençlerle ulusal ve uluslararası dayanaşmanın bir sonucudur. İlerici Gençler Derneği genel sekreteri Alaattin Taş verdiği demeçle, dayanışmanın gücünü vurgulamıştır. Türkiye işçi sınıfı, yiğit savaşırlarına sahip çıkmıştır.

Öte yandan işkencelere karşı açılan kampanya ~~çok~~ yoğun bir biçimde sürmektedir. Demokratik dernekler birbiri arkasından işkencelerle ilgili belgeleri kamuoyuna sunmaktadır. İşkenceye son! İşkencecilerden hesap sorulsun! Tüm ilerici politik tutuklularla ulusal ve uluslararası dayanışma daha da yükselsin" belgileri her yanda çınlamaktadır. Türkiye Komünist Partisi var gücüyle bu kampanyayı desteklemektedir.

---Faşist saldırılar yoğun bir biçimde sürüyor:

Demirel hükümetinin destekçisi faşist MHP'nin katil sürüleri ülkeyi kana boyamakta devam ediyor. Son bir hafta içinde yine faşist kurşunlarıyla onlarca ilerici öldürülmüştür. İstanbul Mecidiyeköy'de kahvecilik yapan Mustafa Özkan ve kardeşi faşistlerce öldürüldü. Yine Mecidiyeköy'de sol görüşlü olduğu bilinen Şöför Zeki Altındış, başına sıkılan bir kurşunla öldürüldü. Beykoz'da bulunan cesedin Zeki Aslan adında solcu bir gençte ait olduğu anlaşıldı. Konya'da Maden Tetkik Arama Enstitüsü de çalışan Mahir Kuru ve Şükran Kuru adındaki karıkoca faşistlerin silahlı saldırısına uğradı. Şükran Kuru öldü. Mahir Kuru ağır yaralandı. Bursa'da Yıldırım Beyazıt lisesi öğretmeni ve TÖB-DER üyesi Mehmet İber faşistlerce kurşunlanarak öldürüldü. Kayseri'de Gaziosmanpaşa ilkokulu öğretmeni ve TÖB-DER üyesi Zeynel Ünaldı, faşistlerce öldürüldü. İstanbul'da Büyükdere'de otururken faşistlerin açtığı ateş sonucu ölen

er İsmail Sargın'ın Tonya'da yapılan cenaze töreninde yürüyen ilerici gençlerin üzerine ateş açıldı.20 yaşında Ahmet Yılmaz adında bir ilerici öldü.Biri er,iki kişi yaralandı.Türkiye Milli Gençlik Teşkilatı genel başkan vekili İsmail Dinger'in Ankara'daki evi 40-50 kişilik bir faşist gurup tarafından basıldı.Olayla ilgili,başbakan Demirel'e bir telgraf çeken İsmail Dinger,"bu eylemde amaç öldürülmemse,ben İstanbul'dayım. İçişleri bakanınızdan ne gün işimin bitirileceğini açıklamasını istiyorum dedi.

Siirt'de,MİT'e bağlı kişilerin faşist MHP'lilerle işbirliği içinde kışkırtmalara giriştiği ve ilerici saldırılarda bulunduğu öğrenildi. Siirt'de 56 AK 242,56 AL 459,56 AF 201,21 AC 461 plakalı otomobil ve jiplerin MİT üyeleri tarafından kullanıldığı ve bu MİT elemanlarının Ticaret lisesi müdür yardımcısı MHP'li Halil Alan ile Teknik Ziraat müdürü ile işbirliği halinde oldukları öğrenildi.

Öte yandan Barolar Birliği'ne bağlı ilerici avukatların faşist MHP'lilerin boy hedefi haline getirilmesinde Demirel hükümetinin doğrudan payı olduğu ortaya çıktı. Barolar Birliği başkanı Atilla Sav, devlet bakanı ve içişleri bakan vekili Orhan Eren'e bir mesaj göndererek, Trabzon barosu avukatlarından CHP'li Ahmet Temel Aydınoglu'nun öldürülmesiyle ilgili söylediği sözlerin saldırganların cüretini arttırdığını bildirdi. Bilindiği gibi, ^{devlet bakanı} Orhan Eren, ~~kendisiyle~~ CHP'li avukat Aydınoglu'nun faşistler tarafından öldürülmesiyle ilgili olarak kendisiyle görüşen CHP'li parlamenterlere "normal CHP'liler öldürülmüyor" diye karşılık vermiş, bunun üzerine CHP Trabzon parlamenterleri Rahmi Kumaş, "Ne demek normal CHP'li, anormal CHP'li? Sizin göreviniz bütün vatandaşların can güvenliğini korumaktır" diyerek karşı çıkmış ve CHP'li parlamenterler içişleri bakan yardımcısı Orhan Eren'in odasını terketmişlerdi. Bu arada; İstanbul barosu avukatlara yönelen faşist saldırılara ve savunma hakkını kısıtlayan

uygulamalara karşı alınacak önlemleri saptamak üzere, Türkiye Barolar Birliği genel kurulunun olağanüstü toplanmasını istedi.

--- CHP genel başkanı; "Demirel ve AP yönetimi Anayasal rejimi silah zoruyla işlemez duruma getirmek ve çökertmek isteyenlerin bir kesimiyle uzun yıllardır açıkça işbirliği yapmıştır" dedi:

Kayseri'de CHP'nin düzenlediği bir açık hava toplantısında konuşan CHP genel başkanı Ecevit, Kahramanmaraş olaylarıyla ilgili olarak düzenlenen iddianamede 274 sanığın idamının istendiğini belirterek; "bu insanları birer suç aleti durumuna getirenler ne olacak? Bunların toplantılarına çiçek gönderen bugünkü hükümet adamları ve destekçileri ne olacak?" dedi.

MHP hakkında Cumhuriyet savcılığında ve mahkemelerde suç duyuruları olduğunu bildiren Ecevit, gerekli işlemlerin yapılacağını umduğunu söyledi ve "ondan sonra kör düğümler birbiri ardından çözülecektir" dedi.

Öte yandan CHP Erzincan parlamenterisi Lütfü Şahin, Demirel'e bir

telgraf çekerek Erzincan'ın Kahramaraş'a dönmemesi için önlem alınmasını istedi.Şahin telgrafında,Erzincan'da "ülkü"denilenlerin yağlı-geng de-
meden alevi yurttaşlara saldırdığını,bu faşistlere polisin de yardımcı
olduğunu,Erzincan valisinin yanlı tutumundan faşistlerin cesaret aldığını
bildirdi.

CHP Urfa parlamenterleri Celal Paydaş ve 17 arkadaşı da Demirel hüküme-
tinin doğu halkına faşizan baskıları konusunda,Meclis başkanlığına soruş-
turma önergesi verdi.Önergede özellikle güneydoğu'da/^{çıkan} çıkacak ~~maxxa~~ olan
her kanlı olayın hazırlayıcısı Demirel iktidarındır"deniyor.

"TKP'nin Sesi"

19.5.80

- TKP MK Genel Sekreteri Bilen yoldaşın MK Plenumunda okuduğu Politik Büro Raporunu yayınlamaya devam ediyoruz.

D.D. Şimdi Raporun "Bugünkü durum-halkımızın savaşları" başlıklı bölümünü okuyoruz

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TKP'nin SESİ

kısa yorum

19.5.1980.ÖM.

Türkiye yeni NATO masraflarını yüklenmeye cesaret edemiyor. Dış yardımlarla ayakta durmaya çalışan ülkenin bu ağır yükü kaldıracak ne gücü ne de takatı var. Buna karşın NATO elebaşları Türkiye'ye ek silahlanma harcamalarını yüklenmesi için ağır baskılarda bulunuyorlar. NATO'nun Brüksel toplantılarında Amerikanın ve Federal Almanyanın baskıları sonucu silahlanmada ve soğuk savaşa dönüşte yeni bir evreyi başlatan program onaylandı. Saldırgan NATO etki alanını Orta Doğu'ya yaymaya çalışıyor. Bu amacına ulaşmada Türkiye'ye, topraklarımızdaki ülkelere büyük önem veriyor. Üslerin ~~halkımızın~~ ^{ülkemizin} güvenliğini olduğu gibi, bölge barışını da tehdit ettiği gerçeğini halkımız her geçen gün daha iyi kavriyor. ABD üslerini gezen Cumhuriyet Senatosu Araştırma komisyonunun raporunda sözkonusu üslerin ortaklaşa kullanılması yolunda tereddütler olduğu belirtiliyor. Üslerde toplanan bilgilerin Türk makamları

la paylaşılması konusunun da gerçekleri yansıtmadığı vurgulanıyor, ve üslerin bu biçimde kullanılmasıyla komşularımızla ilişkilerimizi olumsuz yönde etkileyeceği endişesi dile getiriliyor. Aynı endişeleri daha önce tabii senatör Tunçkanat, CHP'li 57 parlamenter de dile getirmişlerdi.

Emperyalist basıkalarla yanyana faşist tırmanma da artıyor. Devlet terörü haline gelen faşist saldırılar CHP'yi de kasıp kavuruyor. Ecevit yeniden MHP'den söz ediyor. Bu partinin AP ile ilişkilerine değinmiyor, "MHP hakkında cumhuriyet savcılığında sayısız suç duyurusu dosyaları var, kördüğüm çözülecek" diyor. CHP'li 17 sayı "devlet terörünün ^{vasıllaşması} kamulaşması aşamasına geldiğini, sıkı yönetimin bu oyunların içi- Meclis başkanlığına ne sürüklendiğini açıklıyarak Demirel hakkında genel soru önergesi verdiler.

Kırıkkalede ilerici-demokratik güçlerin anti-Amerikan gösterisi,

grev savaşının genişlemesi baskı ve yasaklara karşı antiemperyalist
 antifaşist savaşın yol aldığını gösteriyor. Her şeye rağmen antifa-
 şist, antiemperyalist cephe genişliyor. İşkence olaylarına karşı ileri-
 ci gençlerle yükselen dayanışma, İGD yöneticilerine ^{serbest bırakılması} "özgürlük" belgisi
 çevresinde ulusal ~~mıx~~ ve uluslararası bir niteliğe bütünen kampanya,
^{başarıdır} hükümet başlarının işkence olaylarını ~~hasıraltı etme~~, bu konuyu ^{anm} oldu-
 bittiye getirme çabalarını da etkisiz bırakıyor.

Türk-iş tabanında eylem birliği istemleri ve yönetimin ~~hekellerle~~
 uzlaşmacı tutumlarına karşı tepkilerin arttığı bir dönemde ordu içinde
 de hoşnutsuzluk belirtileri yükseliyor. Militarist klingen ^{orduyu} sıkıyönetim-
 lerle halkın karşısına dikme ve ikili kölelik anlaşmalarıyla Orta-Doğu
 da emperyalizmin bekçisi durumuna getirme çabalarına karşı "ulusal
 ordu-kışlada demokrasi" belgisi silahlı kuvvetler arasında ^{giderek} paygınlık
 kazanıyor.

27 Mayısın 20'ci yıldönümünde NATO cu bir avuç gericiye, militarist kliğe karşı ilerici, demokratik güçlerin, halkımızın "kölelik anlaşması yırtılsın", "üsler kaldırılsın", "NATO'ya hayır" haykırıışları daha ~~hız~~ gür yükseliyor. Komünistlerin görevi tüm bu gelişmeleri değerlendirmek, savaşı bir ana kanalda toplayarak baş düşman emperyalizme, Demirel hükümetine, işbirlikçi tekелci güçlere karşı yöneltmek, egemen sınıfların emperyalizmin (baskılarını, teke llerin emekçilerin yaşam koşullarına saldırılarını) geri püskürtmektir.

Bugünkü durum - halkımızın savaşları

Bugünkü durumun başlıca özellikleri şunlardır: Emperyalizmin, özellikle ABD ve NATO egemen çevrelerinin baskı ve hegemonyası artıyor. Ekonomik bunalımın derinleşmesi en sert çizgilerle ortaya çıkıyor. İşçi sınıfının, halkın yaşam koşulları hızla kötüleşiyor. Rejim giderek yarı-askersel zorbalık rejimi niteliği kazanıyor. Faşist ve "sol" maskeli politik terörizm geniş boyutlar alıyor. Egemen güçler istedikleri politik "duraganlığı" sağlayamıyor. Hükümet yıpranıyor. Sınıf savaşları yayılıyor, yükseliyor.

Emperyalizme bağımlı kapitalist sistem derin bir bunalım içindedir. Ekonomide süregen bir durgunluk vardır. Yatırımlar düşüyor, fabrikalar yarım çok daha az bir kapasite ile çalışıyor. Buna karşın fiyatlar sürekli artıyor. Enflasyon % 100'ü aşıyor. Çalışabilir nüfusun % 20'si işsizdir. Dış borçlar 20 milyar doları geçti. Emperyalizme bağımlı kapitalizm koşulları, endüstrinin ara ve ham maddelerinin dış alımına dayanması, tarım ürünlerinin bir dizi devalüasyonla düşük fiyatlarla dış satımı, ülke ekonomisini yıkıma sürüklüyor. Bu yıkımın başlıca nedeni yeni sömürgecilik yöntemleriyle ülkemizin emperyalizme bağlanmış olmasıdır.

Ülkemiz bir yandan derin ekonomik bunalım içinde çalkalanırken, öte yandan, tekelleşme süreci daha da hızlanıyor. Küçük ve orta işletmeler arasında iflaslar çoğalıyor. Dahası, bir kısım büyük burjuvazinin komuları sarsılıyor. Az sayıda banka ve onlarla sıkı sıkıya bağlı Koç, Sabancı gibi bir kavuş büyük tekel gurubu ülke ekonomisine egemen oluyor. Şimdi bunlar, uzun yıllar devlet kapitalizminin yarattığı temele dayanarak, bir yandan kârlı devlet işletmelerini kendi kontrollerine almak, bu alanlarda devlet tekeline son vermek için çalışıyorlar. Öte yandan, Özal gibi, devletin kilit noktalarındaki temsilcileri eliyle ekonomiyi kontrol etmek için çabalarını yoğunlaştırıyorlar. Bu gelişmede, ekonominin yönetim mekanizmasındaki emperyalist tekellerin, özellikle emperyalist finans kuruluşlarının temsilcileri etkin bir rol oynuyor. ABD'nin yanı sıra Federal Almanya öne çıkıyor.

Tekelleşmenin tırmanmasıyla, Türkiye'de devlet tekel kapitalizmine özgü gelişmeler belirginleşiyor. Kuşkusuz, bu süreç olgunlaşmış olmaktan uzaktır. Emperyalist tekellerle bütünle-

şen finans oligarşi, derin bunalım koşullarında bu gelişmeyi hızlandırmak, devlet tekel kapitalizmine geçmek için her akaştan yararlanıyor.

Ülkemizin içinde bulunduğu derin bunalım, emperyalist ülkelerin baskılarını yoğunlaştırmasına, hegemonyasını arttırmasına geniş olanaklar yarattı. 1974 yıllarından başlayarak ortaya çıkan, Türkiye ile ABD arasındaki bazı uyumsuzluklar, şimdi emperyalizmin çıkarları doğrultusunda çözülüyor. ABD ile imzalanan ikili kölelik anlaşması bu yöndeki en önemli adım oldu. Bu anlaşma, topraklarımızdaki ABD ve NATO üsleri, Orta ve Yakın Doğu'da, özellikle İran'la ilgili ortaya çıkan yeni gelişmeler açısından Türkiye için çok tehlikeli bir ortam yaratıyor. Ülkemizin ekonomisi UPF gibi yeni sömürgeci kuruluşlara daha da teslim ediliyor. Ortak Pazar'a girme yönündeki çabalar, ulusal endüstri ve tarımı daha da yıkıma götürecektir. Tehlikeler taşıyor. Türkiye ekonomisi, NATO'ya yapılan harcamaların, egemen çevrelerin dayattığı ağır silahlanma yükünün altında eziliyor. Bütçenin "cari harcamalarında" askersel giderler, % 40'ı geçiyor. NATO'nun "modernizasyon" adı altında dayattığı yeni harcamalarla ülke ekonomisi daha da çok askersel raylara oturtuluyor.

Ekonomik bunalımın yükünü emekçilerin sırtına daha fazla yüklemek, bir avuç işbirlikçi tekelci burjuvazinin çıkarlarını güvence altına almak, ülkemizi büsbütün Amerikan emperyalizminin nükleer silah deposuna ve "sıçrama tahtasına" çevirmek, rejimi daha da gerçileştirmeden olanaksızdır. Sermayenin bir küçük azınlığın elinde toplanma süreci, erkin yapısını da derinden etkiliyor. Devlet üstünde emperyalist güçlerin, işbirlikçi tekelci burjuvazinin en gerici temsilcilerinin, militarist kliğin ağırlığı iyiden iyiye artıyor.

Bugün işbaşında bulunan gerici hükümet, emperyalist çevrelerin, işbirlikçi tekellerin yanı sıra, artan ölçüde, ordu içindeki gerici çevrelere dayanıyor. Hükümet, faşist MHP ile çok sıkı bağlar içindedir. Bir yandan CIA, MİT denetimindeki faşist vurucu güçlerle, öte yandan da sıkıyönetimle, devlet güçleriyle terörü alabildiğine yoğunlaştırıyor. Ordunun, militarizmin politik yaşamdaki etkinliği biteviye artıyor. Böylece rejim, giderek yarı-askersel zorbalık rejimi niteliğine bürünüyor. Bu gelişme devlet mekanizmasındaki konumlarından ötürü faşizm tehlikesinin artması sonucunu doğuruyor. Gerici

hükümet, bir dizi zorbalık yasasıyla daha şimdiden, demokratik hak ve özgürlükleri budadı. Ülkemizde, politik partilerden, sendika ve yasayla kurulu meslek örgütlerinden başka hemen hemen legal demokratik örgüt kalmamıştır. Baskılar işçi sınıfı, özellikle sendikalar üstünde yoğunlaştırılıyor. Türkiye Kürdistanı'nda sıkıyönetimin zorbalığı, terör artarak, sürüyor. Politik güçler arasında saldırının sivri ucu komünistlere yöneliyor. Binlerce anti-faşist tutuklu zindanlarda çürütülüyor. Tüm politik tutukluların sayısı 20 bine varmıştır. İşkencenin boyutları 12 Mart dönemi boyutlarını almıştır. Demirel hükümetinin kurulduğundan bu yana sıkıyönetimin, faşist çetelerin, mafya ve "sol" maskeli terörcü grupların kurbanları, CHP ağırlıklı hükümet döneminin dört katına çıktı. Son iki yılda 2500'e yakın yurttaş bu saldırılar sonucu can verdi. 100 binden fazla yurttaş gözaltına alındı, polise götürüldü, stadyumlara dolduruldu.

Egemen sınıflar, bundan da öte gitmek istiyor. DGM yasası ile 15-16 Haziran 1970'de işçi sınıfımızın ezdiği, 274-275 sayılı yasaları değiştirme girişimi yeniden ele alınıyor. Anayasa gerici yönde değiştirilmek isteniyor. Bununla, "başkanlık sistemi" adı altında, yarı-askersel zorbalık rejiminin yasallaştırılması planlanıyor. "Buhran ve savaş hali" yasa tasarısı ile bu girişimler daha da tırmandırılıyor.

Halkımızın bugün de derin bir tepkiyle andığı 12 Mart diktatörlüğü ile bugünkü rejim arasında, taşıdığı tehlikeler bakımından bir karşılaştırma yapmak, durumun çetinliğini kavramak için yeterlidir. Günümüzde 12 Mart döneminden ayrılmı olarak, uluslararası durumda yeni bir evre ortaya çıkmıştır. Emperyalistler, nükleer silahlanma yarışını hızla arttırıyor, sosyalist ülkelerle çatışma politikası izliyor. Sonra, Türkiye'nin bugün içinde bulunduğu ekonomik bunalım, o dönemle ölçülemez bir derinlik taşıyor. 1970'den bu yana tekelleşme süreci hızlandı. Burjuvazinin en gerici kesimi finans oligarşisi bugün çok daha fazla ülke yaşamında etkinlik kazandı. 12 Mart'ta burjuvazinin iç çelişkileri politik alanda sert çatışmalar biçiminde su yüzüne çıkıyordu. Bugün, bu çelişkiler ekonomik alanda daha da keskinleşmekle birlikte, politik alanda uzlaşma girişimleri ağır basıyor. Bu da, CHP sağ kanadının politikasında somutlanıyor. Böylece halkımız hem baskıcı niteliğiyle 12 Mart dönemini geride bırakan, ama bunu daha sinsi biçimde uy-

gülayan, hem de o dönemden çok daha fazla tehlikelere gebe olan bir rejimle karşı karşıyadır.

Ordu üst yönetimi daha çok CHP-AP işbirliğinden yana çıkıyor. Bu yılın başında kuvvet komutanlarının verdikleri ultimatom da bu yöndeydi. Emperyalizm, egemen güçler bugün için ordu denetiminde parlamenter görünümü, ama aşırı baskıcı rejim biçimini yeğliyor. Bununla birlikte, örneğin emperyalizmin bölgedeki serüvenci bir girişimine bağlı olarak askersel bir dikta, faşist bir darbe tehlikesi vardır.

Egemen sınıfların zorbalıkları, onların yalnız saldırgan olduklarını değil, aynı zamanda güçsüz yönlerini de gösteriyor. Burjuvazinin ve burjuva partilerinin iç çelişkileri keskinleşiyor. Değişik burjuva partileri arasındaki uzlaşmalar kaçınılmazlıkla geçici bir karakter taşıyor. Egemen sınıflar politik "duraganlık" sağlayamıyor. Bu durum cumhurbaşkanlığı seçimlerinde olanca çıplaklığıyla yansıdı. Hükümetler ne yaparlarsa yapsınlar yıpranmaktan, yığılmal desteklerini yitirmekten kurtulamıyor, geleceklerinden güven duyamıyor. Ordu sıralarında da çelişkiler gelişiyor. Ordunun Amerikan ve NATO generallerine bağımlılığı, OYAK kesintileri, sıkıyönetimin erleri, genç subayları halkın üstüne sürmesi, ordu içinde üstlerin asılara karşı uyguladığı zorbalık, horlama yöntemleri bu çelişkileri besliyor. Ordunun üst kesimlerinde bile bugünkü rejimi yürütme biçimi üstüne içten içe uyumsuzluklar sürüyor.

İşçi sınıfı başta metalürji ve tekstil işçileri bugün toplu sözleşme döneminde çetin bir grev ½ savaşına girmiştir. 40 binin üstünde işçi grevde bulunuyor. Bu sayı daha da artacaktır. Bu grevler, hükümetin toplu sözleşme düzenini, 274-275 sayılı yasaları işçi düşmanı bir biçimde değiştirmek, sendikaları denetim altına almak istediği, sendikal hakları tümüyle ortadan kaldırma eğilimlerinin arttığı bir dönemde oluyor. Grevler giderek bu baskılara da karşı yöneliyor. Bu süreç grevlere politik bir nitelik kazandırıyor.

Ocak-Şubat aylarında 11 bin Tarih işçisi yiğit bir direnişe geçti. Demirel hükümeti, militarist klik yerli, yabancı tekellerin çıkarı için on binlerce asker ve polisi işçilerin üzerine sürdü. Bu direniş işçi sınıfı için önemli derslerle doludur. Devrim ister barışçıl, ister barışçıl olmayan bir yol izlesin, yığınlara dayanan devrimci zor kullanımı olmadan savaşın utkuya ulaşamayacağını işçiler kendi deneyleriyle bir

kez daha gördüler. Öte yandan, egemen sınıfların yığın savaşının yükselmesini önlemek amacıyla işçileri serüvenci çıkışlara, zamansız silahlı çatışmalara sürükleyebilmek için goşist guruplardan nasıl yararlandığı bir kez daha ortaya çıktı. Komünistler, işçileri egemen sınıfların bu taktiğine karşı uyardılar. Ama, hükümetin, polisin, jandarmanın saldırıları karşısında direnişin ön sıralarında savaştılar. İşçileri savaşta yalnız bırakmadılar, onları kendi özdeneyleri temelinde bilinçlendirdiler.

Yiğit Tarih işçileriyle dayanışma eylemleri, üç bölgesel genel grev, İzmir'de miting ve yürüyüş, günlerce süren yığinsal çıkışlar, yurt çapında dayanışma, emekçilerin savaşın potansiyelini yükseltti. Egemen gerici güçlerin daha kanlı saldırılarını önledi.

Kahramanmaraş kırımının yıldönümünde, öğretmen kıyımına karşı yurt çapında yürütülen eylemler, DİSK'in çağrısıyla 4 Antalya, Ordu ve Kocaeli'de yığinsal mitingler, Antakya'da faşist kırım provokasyonuna karşı aktif direniş, 4-5 Nisan günlerinde NATO'ya, işsizliğe, pahalılığa karşı demokratik hak ve özgürlükler için yurdun değişik yerlerinde örgütlenen yığinsal miting ve yürüyüşler işçi sınıfının, halkın direnişinin somut örnekleri oldu. 8 Mart nedeniyle ilerici kadınlar aktif çıkışlar örgütlediler. Sıkıyönetim bölgelerinde ilerici gençliğin eylemleri değişik biçimler altında aralıksız sürdü. Afganistan devrimiyle değişik dayanışma eylemleri örgütlendi.

Yurt dışındaki işçilerimizin ilerici yığın örgütleri memlekette yükselen her kampanya ile dayanışma eylemlerine girdiler. Özellikle faşist MHP'nin yurt dışında örgütlenmesine karşı aktif çıkışlar yapıldı.

Komünistler, yurtiçi ve dışındaki parti örgütleri, bütün bu eylemlere ön sıralarda aktif olarak katılıyorlar. Yığın savaşlarının içinde ortaya çıkan yeni savaş biçimlerine hızla ayak uyduruyorlar. Yığınların savaşından ders alıyor, yığınlara öğretiyorlar. Bu savaşlara bilinçlilik, örgütlülük, disiplin aşılacak, yığınların güncel istemler uğrunda savaşlarını politik savaşlarla bağlamak için çalışıyorlar.

İşçi sınıfı, halkımız bu yıl uluslararası işçi sınıfının birlik, savaşım ve dayanışma günü 1 Mayıs'ı çetin koşullarda kutladı. Hükümet, sıkıyönetim 1 Mayıs öncesinde işçi sınıfına, tüm demokratik güçlere karşı geniş çaplı bir saldırıya geçti.

İGD yöneticileri tutuklandı ve ağır işkenceye uğradılar. TİP merkezi ve birçok sendika basıldı. Sendika yöneticileri gözaltına alındı. 30 ilde 1 Mayıs yasaklandı. Bu yasaklara, gericiiliğin terörü tirmandırmasına işçi sınıfı, emekçiler şanlı 30 Nisan genel greviyle yanıt verdiler. TKP, DİSK'in açıklamasını destekledi ve 30 Nisan'da genel greve çağırdı. Değişik illerde değişik biçimlerde yürütülen 1 Mayıs gösterileri, Amerikan emperyalizmine, NATO'ya, Demirel hükümetinin halk düşmanı politikasına karşı ülke çapında anti-emperyalist, demokratik bir halk direnişine dönüştü. Mersin'de DİSK'in çağrısıyla yağınsal bir yürüyüş ve miting yapıldı. Başarıyla geçen 30 Nisan genel grevi ve 1 Mayıs eylemlerinde sendikalar, ilerici güçler sıralarını sıklaştırdılar. Serüvenciliğin ve ref/orvizmin etkilerini gerilettiler. 1 Mayıs sonrasında yoğunlaşan baskı ve saldırılar da eylem birliğini güçlendirmekle, yağınsal çıkışlarla geri püskürtülecektir.

Bütün bu gelişmeler, sınıf savaşlarının keskinleşmesi, derinleşen sosyal-politik bunalımın göstergeleridir. Ülkemizde devrimci duruma dönüşebilecek bir ortam oluşmuştur. Yakın gelecekte şimdikiyle ölçülemeyecek sertlikte toplumsal çatışmalar beklenebilir. Bu durum, her şeyden önce partimizin önüne sübjektif etkeni güçlendirme, milyonlarca emekçiyi demokrasi hareketine kazanma, onları kendi deneyleriyle devrimci bir yükselişe hazırlama görevini koyuyor.

Politik gelişmeler

1978 MK Plenumundan bu yana ülkemizin politik yaşamı, derin ekonomik, sosyal ve politik bunalımlarla, işçi sınıfının, halkımızın çetin savaşlarıyla niteleniyor. Geçtiğimiz iki yıllık dönemin başlıca politik gelişmesi, CHP ağırlıklı hükümetin düşmesi ve gerici Demirel hükümetinin kurulmasıyla yeni bir politik durumun ortaya çıkmasıdır.

CHP emperyalizmle işbirliği yapan küçük bir tekelci azınlık dışındaki büyük ve orta burjuvazinin desteğini kazanmıştı. Önemli bir emekçi yağının oylarına dayanıyordu. Ama onun politikası, tekelci olmayan burjuvazi ile emperyalizm ve işbirlikçi tekelci burjuvazi arasında bir uzlaşmayı temel alıyor, burjuva reformist bir nitelik taşıyordu. Onun politikasındaki ikircimlikte işte bu nesnel kaynaktan geliyor.

CHP ağırlıklı hükümet, işbaşına geldiği dönemde hem uluslararası durum, hem de ülke içi durum yeni çizgiler kazanmıştı. NATO'ya egemen çevreler, bugün bütün açıklığıyla ortaya çıkan yumuşama sürecini baltalama, nükleer silahlanmayı tırmandırma, askersel dengeyi değiştirme girişimlerini başlatmıştı. Kapitalist dünyanın tüm merkezlerinde ekonomik bunalım derinleşmişti. Türkiye, tarihinin en derin ekonomik bunalımına girmiş, ülkemizde sınıf savaşları sertleşmişti. Bir avuç tekel, devlet erkini sınırsız ele geçirmek, devlet tekelci kapitalizmine sığınmak, bunalımın yükünü zorbalıkla emekçilerin üstüne yıkmak için daha elverişli koşullar yaratmaya çalışıyordu. Bu durum, tüm politik güçlerin önüne şu ikilemi koymuştu: Ya emperyalizm ve işbirlikçi tekellerle birlikte, ulusun çoğunluğuna karşı olmak, ya da halkla birlikte, emperyalizme ve işbirlikçi tekelci burjuvaziye karşı olmak.

CHP yönetimi bu koşullarda, nasıl bir çizgi izledi? CHP ağırlıklı hükümet dış politikada, NATO içinde güreceli bir hareket alanı elde etme, sosyalist ülkelerle işbirliğini güçlendirme yönünde ürkek girişimlerde bulundu. Ekonomik alanda, devlet sektörünü koruma, yeraltı zenginliklerine sahip çıkma yolunda, çoğu kez sonuçlandırılmayan, sınırlı kimi girişimlerde bulundu. Öte yandan, faşist ügelerin devlet aygıtı ve ekonominin kilit noktalarından sökülmesi yönünde çok yetersiz de olsa kimi önlemler aldı.

Nedir ki, CHP ağırlıklı hükümetin bu yöndeki belli belirsiz girişimleri, NATO'ya egemen çevrelerin, ülke içinde Koç, Sabancı ve öteki tekelci gurupların artan direnciyle karşılaştı. Faşist yer altı örgütleri, CIA'nın ve MİT'in planları doğrultusunda görülmemiş bir terör kampanyasına girişti. "Sol" görünümülü terörcü örgütler, gene bu merkezlerin, MİT'in, CIA'nın sızmasıyla, hareketlendirildi. Hükümet içindeki "truve atları" tüm bu gelişmeler boyunca, hükümeti gericilikle adım adım işbirliğine zorladı. Sosyalist enternasyonalin yöneticileri CHP yönetimindeki NATO yanlısı ve tekelci güçlerle bağlı kesimler bu yönde etkin bir rol oynadı. CHP yönetimi yürüttüğü uzlaşma politikası sonucu temel olarak dayandığı güçlerden hızla soyutlanmaya ve yağansal gücünü yitirmeye başladı. Zamanla emperyalizm ve işbirlikçi tekelci burjuvazinin politik güçleriyle daha fazla uzlaşmaya gitti. Öyle ki, bu noktadan sonra CHP yönetiminde çıkarlarına tekellerle birleştirmiş kesimlerle birlikte gelecekte uygulayacakları planların temellerini adım adım CHP ağırlıklı hükümete attırmaya başladılar.

Gelişmeler, CHP'nin de önünde duran ikilemin gerçekliğini kanıtladı. Halkla birlikte olmayan hükümet, emperyalizmle, tekellerle birlikte halka karşı konum aldı. Amerikan üsleri bu dönemde yeniden açıldı. NATO'nun ülke ekonomisini daha da yıkan ağır silahlanma harcamaları onaylandı. Şimdi imzalanan ikili külelik anlaşmasının görüşmeleri başladı. UPF'nin, Dünya Bankasının tüm dayatmalarına boyun eğildi. Ekonominin askersel raylara oturtulması girişimleri hızlandırıldı. Bir dizi devalüasyon yapıldı. Enflasyonist politika ile emekçi yağınlar işsizlik, pahalılık altında ezildi. Kanlı Kahramanmaraş kıyımı bahane edilerek sıkıyönetime gidildi. Böylece ordunun politik yaşamdaki etkinliği artmaya başladı. Faşist MHP ve onun silahlı yeraltı örgütleri karşısında CHP ağırlıklı hükümet yalnız gerilemekle kalmadı. Tüm demokratik yağın örgütlerine karşı saldırı yoğunlaştı, bu örgütlerin bir bölümü kapatıldı. Dahası, sendika yöneticileri tutuklanmaya, basın üzerinde anti-demokratik baskılar yine bu dönemde yoğunlaşmaya başladı. Bu hükümet 12 Mart döneminden sonra en fazla grev erteleyen hükümet oldu.

İşte bu politika, 14 Ekim seçimleri sonucunda, CHP'nin yenilgisine yol açtı. TKP Merkez Komitesinin 1978 Plenumu, halkımızın karşı karşıya bulunduğu büyük tehlikeleri önlemede

CHP ağırlıklı hükümetin yeteneksizliğini, sallantılarını, uzlaşmacılığını yığınlara duyurdu. Partimiz tüm anti-emperyalist, demokratik güçleri eylem ve cephe birliğine çağırdı. CHP ağırlıklı hükümetin en küçük olumlu adımlarını desteklemek taktiğini, onun gericilikle uzlaşma çizgisine karşı savaşa, emperyalizme, işbirlikçi tekelci burjuvazinin egemenliğine, faşizm tehlikesine karşı halkın savaşlarına örgütlemekle birleştirdi.

Bütün bu dönem boyunca Türkiye Komünist Partisi, halkımızın anti-emperyalist, demokratik savaşının ön sıralarında yürüdü. Bu dönemde ilk kez yurt çapında bir dizi merkezi politik kampanya gerçekleştirildi. NATO'ya, Amerikan atom roketlerinin Batı Avrupa'ya yerleştirilmesine karşı, sıkıyönetime gidilmesine, İGD, İKD ve öteki demokratik örgütlerin kapatılmasına karşı, MHP'nin kapatılması, can güvenliğinin sağlanması için yığinsal gösteriler başarıldı. Bu gösteriler ülke ölçüsüne ve yurt dışındaki işçilerimiz arasına yayıldı. Yığınların sıkıyönetim ve terörist eylemler karşısında yalçınlığa kapılmasını önlemekte bu direnişler önemli rol oynadı. Politik kampanyalar yığınların savaş gücünü yükseltti, demokrasi hareketini güçlendirdi, eylem birliği sürecini hızlandırdı. Partimizin nicelik ve nitelikçe daha güçlenmesini ve yığinsallaşmasını sağladı.

CHP ağırlıklı hükümet kurulduktan ve sıkıyönetim dayatıldıktan sonra yığıda yığınların savaşı durmadı. Ancak, TKP MK politik Bürosunun, yöre sekreterleri ve yığın işleri sorumlularıyla 1979'da yaptığı toplantıda saptandığı gibi, yığınların eskiye göre hareketliliğinde göreceli bir durgunluk belirdi. Bunun nedenleri, yığınların CHP yönetiminin reformcu demagojisinin iç yüzünü anlayamaması, sıkıyönetimin, terörün, baskıların artması, burjuvazinin işçi hareketini bölme girişimleri, ulusal demokratik güçlerin bölünmüşlüğü, işçi hareketine yansıyan sağ ve "sol" oportünist görüşlerin varlığıdır. İllegal çalışmayı legal çalışmayla bağlamakta ne denli başarılar elde edilirse edilsin, işçi partileriyle eylem birliğinin sağlanamayışı da yığınların aktifliğini arttırma çabalarını köstekledi. Bütün bunlara karşın, CHP ağırlıklı hükümet döneminde, işçi sınıfı derin ekonomik bunalımın sonuçlarına, işbirlikçi tekelci burjuvazinin egemenliğine karşı direnişlerini sürdürdü.

Mersin Soda işçilerinin direnişi ve Ankara yürüyüşü bunun somut bir örneğidir.

Türkiye Komünist Partisi parlamento dışı savaşıma seçim kampanyasıyla bağladı. 14 Ekim seçimlerinde seçmenleri gerici partilere, faşist MHP'ye ve ayrıca CHP sağ kanadına bağlı adaylara oy vermemeye çağırdı. TİP ve TSİP'e, Kürt demokratlarına, CHP'nin sol kanadına ve tüm demokratik güçlere ortak seçim bloku kurma önerisi yaptı. Eğer bu öneri gerçekleşseydi CHP ağırlıklı hükümetin politikasından yüz çeviren emekçi yığınların demokrasi sıralarına çekilmesi yönünde önemli bir adım atılmış olurdu. Bu yığınların bir bölümünün ikircime sürüklenmesi, bir bölümünün de yeniden gerici partilerin demagojilerine kapılması önlenebilirdi.

Seçim bloku gerçekleşmeyince, Türkiye Komünist Partisi seçim kampanyasını ülke ölçüsünde ortak, yığınasal, demokratik bir savaşıma çevirmek amacıyla ilerici güçlere eylem birliği çağrısında bulundu. Eğer böyle bir kampanya daha etkin bir biçimde gerçekleştirilebilseydi, Demirel hükümetinin yeniden işbaşına gelmesine karşı güçlü bir direniş örgütlemeye temel oluşturacaktı. Partimizin bu önerisi, sınırlı da olsa bazı illerde, en başta İstanbul'da yasama geçirildi. Birlik Dayanışma yanlıları, TSİP ve Kürt demokratları arasında eylem birliğiyle ortak gösteriler yapıldı. Bugün eylem birliği hareketinin güçlenmesinde, bu deneyim küçümsenmeyecek bir rol oynamıştır. TKP illegallik koşullarında, öteki partilerle karşılaştırılamayacak kadar eğitsiz bir durumda, oldukça kısa bir hazırlık çalışmasına karşın, İstanbul'daki seçimlerde aktif olarak çalıştı ve partimizin desteklediği bağımsız aday küçümsenmeyecek bir başarı kazandı. Bu seçimler bir güç yoklaması oldu. İşçi partileriyle ve geniş demokratik çevrelerle eylem birliği için daha elverişli koşullar yarattı.

14 Ekim seçimlerinde gerici partiler, başta AP, kendi seçmenlerini büyük ölçüde mobilize ettiler. Daha önce CHP'ye oy veren yığınların bir bölümü bu partiden desteklerini çekti. CHP ağırlıklı hükümet düştü. Gerici Demirel hükümetinin kurulmasıyla ortaya yeni bir politik durum çıktı.